

عنوان مقاله:

آینده‌نگاری منطقه‌ای بازتعریف آینده‌پژوهانه از فرایند برنامه‌ریزی منطقه‌ای

محل انتشار:

دوفصلنامه آینده پژوهی ایران، دوره 4، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

نادر زالی - گروه شهرسازی دانشگاه گیلان دانشکده هنر و معماری

خلاصه مقاله:

هدف: دانش برنامه‌ریزی منطقه‌ای علی‌رغم افت و خیزهای فراوان در مسیر تکامل نظری و کاربردی، در دهه اخیر برای ارتقاء توانایی و اثرگذاری بر جامعه، بنا بر ماهیت بین‌رشته‌ای این دانش، بر هم‌افزایی با سایر علوم تکیه کرده است. علوم اجتماعی، علوم مدیریتی، علوم سیاسی، علوم اقتصادی و اخیراً دانش آینده‌پژوهی از جمله علمی هستند که با برنامه‌ریزی منطقه‌ای ارتباط علمی دارند. روش: روش تحقیق در این مقاله مبتنی بر روش دلفی متخصصین بوده و از هم‌اندیشی متخصصین به‌صورت پانل و دلفی برای ارزیابی تأثیرگذاری دانش آینده‌پژوهی بر الگوهای برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری در دانش برنامه‌ریزی و توسعه استفاده شده است. یافته‌ها: در سال‌های اخیر دانش آینده‌پژوهی توانسته از دو بعد رهیافتی و تکنیکال بر دانش برنامه‌ریزی منطقه‌ای اثر بگذارد و پیوند این دو حوزه، علاوه بر پیشرفت‌های نظری و کاربردی، باعث ظهور دانش میان‌رشته‌ای «آینده‌نگاری منطقه‌ای» شده است. این مقاله توانسته است تأثیر رهیافتی و تکنیکال آینده‌پژوهی بر برنامه‌ریزی منطقه‌ای را به تصویر کشد و با طرح موضوع و ارائه فرایندی 9 مرحله‌ای، زمینه هم‌اندیشی و هم‌افزایی بیشتر محققین و اندیشمندان هر دو حوزه را فراهم آورد. نتیجه‌گیری: نتایج حاکی است با رویکرد آینده‌پژوهانه، فرایند برنامه‌ریزی منطقه‌ای در 9 مرحله متواتر و هم‌پیوسته قابل بازنگری بوده و می‌توان بازتعریفی آینده‌پژوهانه از این فرایند ارائه داد. این مراحل شامل شناسایی نیروهای کلیدی، آینده‌نگاری مختصات جهانی در مورد نیروهای کلیدی، سناریونویسی و استخراج راهبردهای پابرجا است.

کلمات کلیدی:

آمایش سرزمین، آینده پژوهی، بازتعریف فرایند برنامه ریزی منطقه ای، آینده نگاری منطقه ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1143841>

